

**PERSONEL PAŃSTWOWEJ KARNO-WYKONAWCZEJ SŁUŻBY UKRAINY JAKO OBIEKT
REALIZACJI POLITYKI W DZIEDZINIE WALKI Z PRZESTĘPCZOŚCIĄ**

Kolb Oleksandr

*doktor habilitowany nauk prawnych, profesor, Narodowa Akademia Spraw Wewnętrznych,
Kijów, Ukraina*

o.kolb@i.ua

Remeha Veronika

Narodowa Akademia Spraw Wewnętrznych, Kijów, Ukraina

**PERSONNEL OF THE STATE CRIMINAL EXECUTIVE SERVICE OF UKRAINE AS AN OBJECT
OF IMPLEMENTING POLICIES IN THE FIELD OF COMBATING CRIME**

Kolb Oleksandr

Dr., prof., National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraina

Remeha Veronika

National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraina

**ПЕРСОНАЛ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЯК ОБ'ЄКТ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ БОРОТЬБИ ІЗ ЗЛОЧИННІСТЮ**

Колб Олександр

доктор юридичних наук, професор, Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна

Ремега Вероніка

Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна

Streszczenie. W artykule przeprowadzono analizę treści aktów prawno-normatywnych, które regulują działalność personelu Państwowej Karno-Wykonawczej Służby Ukrainy i które są związane z zapewnieniem bezpiecznych warunków realizacji i odbywania kary w postaci pozbawienia wolności, a także określono główne problematyczne zagadnienia oraz przedstawiono naukowo uzasadnione czynności niezbędne do ich rozwiązania.

Słowa kluczowe: personel, oskarżony; pozbawienie woli; polityka karno-wykonawcza; dziedzina realizacji kary; bezpieczeństwo osobiste; granty prawne.

Abstract. The article analyzes the content of regulations governing the activities of the staff of the State Penitentiary Service of Ukraine, related to ensuring safe working conditions and execution of sentence of imprisonment and identified key issues formulated in scientifically based measures to address the merits.

Keywords: staff of the State Penitentiary Service of Ukraine; condemned; imprisonment; Penal policy; scope of Corrections; personal safety; legal safeguards.

Анотація. В статті здійснено аналіз змісту нормативно-правових актів, що регулюють діяльність персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України, пов'язаному із забезпеченням безпечних умов виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі, а також визначені основні проблемні питання на сформульовані науково обґрунтовані заходи щодо їх вирішення по суті.

Ключові слова: персонал Державної кримінально-виконавчої служби України; засуджений; позбавлення волі; кримінально-виконавча політика; сфера виконання покарань; особиста безпека; правові гарантії.

Постановка проблеми. Розпочинаючи з 1991 року по даний час, в Україні проведено, принаймні, п'ять реформ, спрямованих на удосконалення кримінально-виконавчої діяльності, у першу чергу, персоналу Державної кримінально-виконавчої служби (далі – ДКВС) України. Зокрема, у 1991-1998 р.р. зазначений процес здійснювався у межах системи МВС України, структурним елементом якої на той період були органи та установи виконання покарань [1].

Другий період (1999-2005 р.р.) проходив в умовах повної незалежності ДКВС України та закінчився прийняттям Закону України "Про Державну кримінально-виконавчу службу України" [2].

У третьому періоді (2006-2010 р.р.) відбувалось організаційне та нормативно-правове забезпечення діяльності ДКВС України в умовах її автономного функціонування у системі

правоохоронних органів та завершилися формальним введенням органів та установ виконання покарань у підпорядкування Міністерства юстиції України відповідно до Указу Президента України від 9 грудня 2010 року "Про оптимізацію центральних органів виконавчої влади" [3].

Четвертий період (2011-2012 р.р.) характеризувався створенням нормативно-правових засад діяльності персоналу ДКВС у системі Міністерства юстиції України та визначенням у 2012 році даного державного органу як центрального органа виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання покарань [4].

І, на кінець п'ятий період (2012 р. – по даний час) можна оцінити як час повного підпорядкування ДКВС України Міністерству юстиції України, одним із ключових нормативно-правових актів стало прийняття у травні 2016 р. постанови Кабінету Міністрів України "Про ліквідацію територіальних управлінь Державної пенітенціарної служби та створення територіальних управлінь Міністерства юстиції" [5].

Виходячи з цього та враховуючи, що кожен період реформування ДКВС України супроводжувався науковим супроводом, актуальним у зв'язку з цим є це завдання й у даний час.

Саме це й обумовило вибір даної наукової статті, а також її основних складових елементів - об'єкта, предмета, мети і задач. При цьому пріоритетним завданням цієї роботи є розробка науково обґрунтованих заходів, спрямованих на удосконалення правових засад діяльності персоналу ДКВС України.

Стан дослідження. Вивчення наукової літератури показало, що досить активно розробка проблеми кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань займаються такі учені, як: К. А. Автухов, О. М. Бандурка, В. А. Бадира, І. Г. Богатирьов, О. І. Богатирьова, О. М. Джужа, Т. А. Денисова, О. Г. Колб, І. М. Копотун, В. Я. Конопельський, В. О. Меркулова, А. Х. Степанюк, В. М. Трубников, І. С. Яковець та ін.

Поряд з цим, у контексті змісту тих питань і завдань, які склали предмет дотримання цієї роботи, наукові пошуки здійснюються безсистемно та не цілеспрямовано, що й виступило додатковим аргументом щодо вибору її тематики та постановці пріоритетної мети.

Виклад основних положень. Яким чином та в якій мірі доктринальні положення політики у сфері боротьби із злочинністю інших видів правової політики реалізуються на законодавчому і практичному рівнях у сьогоденні в Україні, можна прослідкувати, здійснивши аналіз змісту деяких нормативно-правових актів та їх проектів, що стосуються предмета даного дослідження. Так, одним із головних пріоритетів національних інтересів, що визначені в ст. 6 Закону України "Про основи національної безпеки України", є гарантування конституційних прав і свобод людини і громадянина [6], що є досить важливим з огляду вирішення завдань, пов'язаних із удосконаленням механізму правових засад забезпечення особистої безпеки засуджених у колоніях, право на яку закріплено в ст. 3 Конституції та ст. 7, 10 КВК України [7].

Деякі елементи зазначеного правового механізму визначені й у Законі України "Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві" [7], положення якого в повній мірі відносяться й до засуджених, що відбувають покарання у виді позбавлення волі, відповідно до вимог ч. 4 ст. 10 КВК України (ст. 2, розділ II даного закону).

Певне підґрунтя у цьому контексті було створено й в Концепції реформування Державної кримінально-виконавчої служби України, схваленої Указом Президента України від 25 квітня 2008 року № 401/2008 [8], а саме – заходів у цьому напрямі було визнано удосконалення організаційної структури кримінально-виконавчої служби, яка б забезпечувала додержання конституційних прав і свобод людини, дієві механізми громадського контролю за нею, створення належних матеріальних та санітарних умов тримання під вартою та відбування покарань, надання ефективної медичної допомоги особам, узятим під варту, та які відбувають покарання (розділ 2 Концепції), що має пряме відношення до досліджує сої у цій науковій статті проблематики, зокрема до питань безпечної життєдіяльності персоналу ДКВС України та засуджених у місцях позбавлення волі.

Важливі положення, виходячи з міжнародних зобов'язань України у сфері виконання покарань, викладені у п. 2 Плану заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що впливають з її членства Ради Європи (а, це чисто нормативно-правовий аспект діяльності персоналу ДКВС), який затверджений Указом Президента України від 12 січня 2011 р. №

24/2011, а саме: завершити реформування пенітенціарної системи та здійснити дальшу гуманізацію кримінального законодавства і системи виконання покарань [9].

Проте, концептуальні, "революційні" та, водночас, протиречиві з точки зору "культури" закону, здійснені в Україні у травні 2016 року заходи шляхом, зокрема, прийняття постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2016 р. № 348 "Про ліквідацію територіальних органів управління Державної пенітенціарної служби та утворення територіальних органів Міністерства юстиції" [5], у якій жодним чином не пояснено з якою метою, на яких правових підставах та з яких міркувань (упорядкування системи управління, зниження затрат на утримання управлінських структур, підвищення ефективності діяльності ДКВС України тощо) здійснено таке адміністрування у зазначеній сфері діяльності.

Все це, звичайно, не може не відобразитись й на стані забезпечення особистої безпеки персоналу колоній та засуджених, у тому числі з використанням нормативно-правових можливостей у цьому напрямі, а саме – стан правопорядку, включаючи й виховні колонії, суттєво не змінився, особливо в частині запобігання злочинам і правопорушенням, що посягають на життя і здоров'я особи [10].

Такий "волюнтаристський", ризикований та, як видається, не зовсім законний підхід Міністерство юстиції України розпочало ще у грудні 2010 р., коли Указом Президента України "Про оптимізацію центральних органів виконавчої влади" [11] на Міністра юстиції України (а, не на апарат і в цілому це відомство) було покладено обов'язок щодо координації (а, не управління) дій ДПТС України з іншими державними органами, включаючи правоохоронні.

У той самий час, Міністерство юстиції України, розпочинаючи з 2010 року, навіть всупереч вимог Положення про Державну пенітенціарну службу України, яке затверджене у квітні 2011 р. та діє по теперішній період [12], узурпувало своє управління ДКВС України, закон про яку є теж досі діючим [13].

Суть цієї проблеми та, одночасно, однієї з обставин, що суттєво знижує ефективність реалізації на практиці нормативно-правових засад забезпечення діяльності персоналу ДКВС України, полягає у тому, що діяльність Міністерства юстиції України у сфері виконання покарань не в повній мірі відповідає змісту принципа законності, який знайшов своє відображення у ч. 2 ст. 19, ч. 3 ст. 63, п. 14 ч. 1 ст. 92 Конституції України, відповідно до яких виключно законами (а, не указами, постановами, наказами) визначається діяльність органів та установ виконання покарань.

У зв'язку з цим, звертає на себе увагу декілька фактів:

а) перші зміни у КВК, що в якійсь мірі закріпили повноваження Міністерства юстиції України у сфері виконання покарань були внесені лише у жовтні 2012 року [4], тобто майже два роки цей процес регулювався підзаконними нормативно-правовими актами;

б) у вересні 2016 року Верховною Радою України був прийнятий у першому читанні проект Закону України "Про пенітенціарну систему", який, як показало вивчення його змісту, не тільки не підвищить рівень кримінально-виконавчої діяльності, але й не дозволить більш якісного вирішування завдання нормативно-правового характеру, що стосуються забезпечення діяльності персоналу колоній, позаяк об'єднує у своїх нормах зовсім нетотожні та адекватні правовим й іншими можливостями держави (у першу чергу, мова йде про фінансування органів та установ виконання) правові явища, на що тривалий час анцектують увагу науковці [14], а саме – пенітенціарні та кримінально-виконавчі засади.

Зміст цієї проблеми полягає у тому, що на сьогодні правових основ, як це визначено в ст. 3 проекту даного Закону, для здійснення пенітенціарної діяльності в Україні практично не має, що, зокрема, підтверджують у цьому законопроекті його розробники. Так, у розділі VI проекту Закону (прикінцеві положення) пропонується визнати, що втратили чинність низку нормативно-правових актів у сфері виконання покарання (Закони України: "Про Державну кримінально-виконавчу службу"; "Про чисельність ДКВС України" [15] (п. 2), натомість у п. 3 (підпункт 2) залишається діяти Кримінально-виконавчий кодекс України, а не Пенітенціарний кодекс України, про розробку якого взагалі мова у проекті не ведеться.

Є й ряд інших недоречностей та протиріч, що не вписуються у зміст пенітенціарної діяльності (зокрема, здійснена в системі ДКВС України оперативно-розшукової діяльності органами Національної поліції), а, отже, потребують наукової експертизи та дослідження на науковому рівні в якості окремої розробки (дисертації), позаяк це питання та, водночас, прикладна проблема є ключовою при здійсненні заходів, спрямованих на удосконалення нормативно-правових засад діяльності персоналу колоній.

Висновок. Таким чином, у ході даного дослідження визначені основні змістовні напрями реалізації кримінально-виконавчої політики у системі ДКВС України, а саме:

- 1) удосконалення чинного законодавства з означеної проблематики (КК, КПК, КВК, спеціальних законів з цих питань);
- 2) підвищення рівня ефективності діяльності відповідних суб'єктів, що спрямована на забезпечення особистої безпеки у місцях позбавлення волі (адміністрація виховної колонії, прокурори, які здійснюють нагляд у виховних колоніях; служби у справах дітей; ін.);
- 3) здійснення системних заходів на рівні віктимологічного запобігання злочинам і правопорушенням (проведення тематичних бесід з цих питань; підвищення відповідальності за покарання правил техніки безпеки та інших правил, що стосується особистої безпеки, у межах діючих санкцій та форм юридичної відповідальності);
- 4) захист прав потерпілих від злочинів на стадії виконання вироку та у ході виконання покарання у колоніях; тощо);
- 5) удосконалення адміністративно-правових засад у цьому напрямі та правових механізмів з питань взаємодії та координації діяльності по забезпеченню діяльності персоналу ДКВС України.

Список літератури:

1. Правові основи діяльності персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України : наук.-метод. посіб. / упоряд. І. Яковець. – К. : Паливода А.В., 2011. – 232 с.
2. Про Державну кримінально-виконавчу службу України : Закон України від 23 черв. 2005 р. // Офіційний вісник України. – 2005. – № 29. – Ст. 1697.
3. Про оптимізацію органів центральної виконавчої влади: Указ Президента України від 9 грудня 2010 року // Офіційний вісник України. – 2010. - №94. – Ст. 3334.
4. Про внесення змін і доповнень у деякі нормативно-правові акти з питань виконання кримінальних покарань: Закон України від 16.10.2012 р. №5461-VI // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5461-17>.
5. Про ліквідацію територіальних органів управління Державної пенітенціарної служби та утворення територіальних органів Міністерства юстиції: постанова Кабінету Міністрів України від 18 травня 2016 р. № 348 // офіційний вісник України. – 2016. – № 44.
6. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19 черв. 2003 р. № 964–IV // Офіційний вісник України. – 2003. – № 29. – Ст. 1433.
7. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві : Закон України від 23 груд. 1993 р. № 3782 – XII // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 11. – Ст. 51.
8. Концепція реформування Державної кримінально-виконавчої служби України: схвалена Указом Президента України від 25 квітня 2008 р. № 401/2008 // Офіційний вісник Президента України. – 2008. – № 18. – Ст. 589.
9. Про План заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що впливають з її членства в Раді Європи: затверджено Указом Президента України від 12 січня 2011 року № 24/2011 // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/24/2011>.
10. Про загальну характеристику Державної кримінально-виконавчої служби України станом на 1 вересня 2016 року // <http://www.kvs.gov.ua/peniten/control/main/uk/index>.
11. Сийплові М. В. Кримінально-правова характеристика притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора юрид. наук : спец. 12.00.08 "Кримінальне право та криминологія; кримінально-виконавче право" / М. В. Сийплові. – К. : Київ. нац. ун-т внутр. справ, 2009. – 20 с.
12. Положення про Державну пенітенціарну службу України: затверджено Указом Президента України від 6 квітня 2011 р. // Офіційний вісник України. – 2011. - №28. – Ст. 1161.
13. Алферов Ю. А. Международный пенитенциарный опыт и его реализация в современных условиях / Ю. А. Алферов // Penal Reform International. – 1996. – № 24. – С. 15–19.
14. Конопельський В.Я. Кримінально-виконавчі засади диференціації та індивідуалізації виконання покарання у виді позбавлення волі в Україні. - Дис. докт. юрид. наук. // irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe.

15. Про чисельність Державної кримінально-виконавчої служби України: Закон України. – Відомості Верховної Ради України. – 2001. - № 20. – Ст. 151.

PERSONNEL OF THE STATE CRIMINAL EXECUTIVE SERVICE OF UKRAINE AS AN OBJECT OF IMPLEMENTING POLICIES IN THE FIELD OF COMBATING CRIME

Kolb Oleksandr, Remeha Veronika

Formulation of the problem. Starting from 1991 to date, in Ukraine, at least five reforms aimed at improving criminal-executive activities, in the first place, have been carried out in Ukraine, in particular by the staff of the State Criminal Execution Service (hereinafter - the State Committee for Internal Affairs of Ukraine). In particular, in 1991-1998, the said process was carried out within the system of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, the structural element of which at that time were organs and institutions for the execution of sentences [1].

The second period (1999-2005) took place under the conditions of complete independence of the Internal Affairs Committee of Ukraine and ended with the adoption of the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine" [2].

In the third period (2006-2010) there was organized and normative-legal support of the activity of the Internal Affairs Department of Ukraine in the conditions of its autonomous functioning in the system of law-enforcement bodies and ended with the formal introduction of organs and penal institutions under the jurisdiction of the Ministry of Justice of Ukraine in accordance with the Decree of the President of Ukraine December 9, 2010 "On Optimization of Central Executive Bodies" [3].

The fourth period (2011-2012 pppp.p.) was characterized by the creation of legal and regulatory framework for the activities of the DCAF staff in the system of the Ministry of Justice of Ukraine and the definition of this state body as a central executive body in 2012 that implements state policy in the field of execution of sentences [4].

And, at the end of the fifth period (2012 - presently) can be estimated as the time of complete subordination of the Internal Affairs Department of Ukraine to the Ministry of Justice of Ukraine, one of the key regulatory acts was the adoption in May 2016 of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Elimination territorial departments of the State Penitentiary Service and the establishment of territorial departments of the Ministry of Justice" [5].

Proceeding from this, and taking into account that every period of the reformation of the Ukrainian Internal Affairs Committee was accompanied by scientific support, the current issue is relevant in this regard.

This is precisely why the choice of this scientific article, as well as its main components - object, subject, goals and objectives. At the same time, the priority task of this work is to develop scientifically grounded measures aimed at improving the legal basis of the activity of the staff of the Internal Affairs Department of Ukraine.

State of research. The study of scientific literature has shown that the following scientists, such as K.A. Autukhov, O.M. Bandurka, V.A. Badira, I.G. Bohatyryov, are engaged in the development of the problem of criminal-executive activity of the personnel of bodies and penal institutions. O.I. Bogatyreva, O.M. Dzhuzha, T.A. Denisova, O.G. Kolb, I.M. Kopotun, V.Y. Konopelsky, V.O. Merkulova, A.H. Stepaniuk, V.M. Trubnikov, I.S. Yakovets and others.

Along with this, in the context of the content of those issues and tasks that constitute the subject of observance of this work, scientific searches are carried out unsystematically and not purposefully, which was an additional argument in choosing its subject and setting the priority goal.

Statement of the main provisions. How and to what extent the doctrinal provisions of the crime policy of other types of legal policy are being implemented at the legislative and practical levels in the present in Ukraine can be followed by analyzing the content of some normative legal acts and their projects related to the subject of this study. Thus, one of the main priorities of national interests, as defined in Art. 6 of the Law of Ukraine "On the Fundamentals of National Security of Ukraine" is the guarantee of the constitutional rights and freedoms of man and citizen [6], which is very important in view of solving problems related to the improvement of the legal framework for ensuring the personal security of convicted prisoners in the colonies, the right to which is enshrined in Art. 3 of the Constitution and Art. Art. 7, 10 CEC of Ukraine [7].

Some elements of this legal mechanism are also defined in the Law of Ukraine "On ensuring the safety of persons involved in criminal proceedings" [7], the provisions of which are also fully applicable to convicts serving sentences in the form of imprisonment, in accordance with the requirements of Part. 4 items 10 CEC of Ukraine (Article 2, Section II of this law).

A certain ground in this context was also created in the Concept of Reform of the State Criminal Execution Service of Ukraine, approved by the Decree of the President of Ukraine of April 25, 2008 No. 401/2008 [8], namely, measures to improve the organizational structure of the criminal executive a service that would ensure the observance of constitutional rights and freedoms, effective mechanisms for public control over it, the creation of appropriate material and sanitary conditions for detention and serving sentences, the provision of effective remedies ychnoyi assistance to persons taken into custody and serving a sentence (Section 2 Concept), which is directly related to soybean explores scientific article in this issue, including the issues of life safety personnel Backgrounder Ukraine and sentenced to prison.

Important provisions, based on the international obligations of Ukraine in the area of the execution of sentences, are set forth in paragraph 2 of the Plan of measures for the fulfillment of Ukraine's obligations and obligations stemming from its membership of the Council of Europe (and this is a purely legal and legal aspect of activity the staff of the Internal Affairs Committee), approved by the Decree of the President of Ukraine dated January 12, 2011, No. 24/2011, namely: to complete the reform of the penitentiary system and further criminalize the humanization of the penal system and penal system [9].

However, the conceptual, "revolutionary" and, at the same time, contradictory from the point of view of the "culture" of the law, were implemented in Ukraine in May 2016 by means of, in particular, the adoption of the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 18 May 2016 No. 348 "On the Elimination of Territorial Agencies the management of the State Penitentiary Service and the formation of territorial bodies of the Ministry of Justice" [5], which in no way explains for what purpose, on what legal grounds and on what reasons (streamlining the management system, reducing the cost of maintaining the management structure tour, increase of efficiency of activity of the SCSU of Ukraine, etc.), such administration was carried out in the specified area of activity.

Of course, all this, of course, can not but be reflected in the state of ensuring the personal security of the staff of the colonies and convicts, including the use of legal and regulatory capabilities in this area, namely the state of law and order, including educational colonies, has not changed significantly, especially in parts of the prevention of crimes and offenses affecting the life and health of the person [10].

Such a "voluntarist", risky and seemingly not entirely legal approach was launched by the Ministry of Justice in December 2010 when the Presidential Decree "On the Optimization of the Central Executive Bodies" [11] by the Decree of the President of Ukraine to the Minister of Justice of Ukraine (and not the apparatus and, in general, this department) was obliged to coordinate (and not manage) the actions of the DPTs of Ukraine with other state bodies, including law enforcement agencies.

At the same time, the Ministry of Justice of Ukraine, beginning in 2010, even contrary to the requirements of the Regulation on the State Penitentiary Service of Ukraine, which was approved in April 2011 and operates in the present period [12], usurped its administration to the Internal Affairs Committee of Ukraine, the law of which is also still active [13].

The essence of this problem and, at the same time, one of the circumstances that significantly reduces the effectiveness of implementing in practice the legal and regulatory framework for the activities of the staff of the SCFU of Ukraine, is that the activities of the Ministry of Justice of Ukraine in the field of execution of sentences does not fully correspond to the content of the principle of legality, which found its reflection in Part 2 of Art. 19, part 3 of Art. 63, p. 14 part 1 of Art. 92 of the Constitution of Ukraine, according to which only the laws (and not decrees, decrees and orders) are determined by the activity of bodies and penal institutions.

In connection with this, attention is drawn to several facts:

a) the first changes to the KVN, which somehow consolidated the powers of the Ministry of Justice of Ukraine in the field of execution of sentences, were introduced only in October 2012 [4], that is, almost two years this process was regulated by subordinate legal acts;

b) in September 2016, the Verkhovna Rada of Ukraine adopted in the first reading a draft Law of Ukraine "On the Penitentiary System", which, as shown by the study of its content, not only

will not increase the level of criminal-executive activities, but will not allow more qualitative solving of the task normatively -legal nature relating to the provision of the activities of colony personnel, since it combines in its norms completely non-identical and adequate to the legal and other possibilities of the state (first of all, it is a question of financing the bodies and institutions many) legal phenomena, which for a long time obscure the attention of scholars [14], namely - penitentiary and criminal-executive principles.

The content of this problem lies in the fact that today legal bases, as defined in Art. 3 of this draft law, practically does not have a penitentiary activity in Ukraine, which, in particular, is confirmed by its developers in this bill. Thus, in section VI of the draft law (final provisions), it is proposed to recognize the repeal of a number of legal acts in the area of the execution of sentences (Laws of Ukraine: "On the State Criminal Execution Service"; "On the Number of Internal Affairs of Ukraine" [15] (p 2), instead of clause 3 (sub-paragraph 2) the Criminal-executive code of Ukraine, and not the Penal Code of Ukraine, whose development in general is not being discussed in the draft, remains in force.

There are a number of other inappropriateness and contradictions that do not fit into the content of penitentiary activities (in particular, carried out in the system of the State Internal Affairs of Ukraine of operative and investigative activities by the bodies of the National Police), and, consequently, require scientific expertise and research at the scientific level as a separate development (dissertation), as this is a question and, at the same time, an applied problem is key in the implementation of measures aimed at improving the legal and regulatory framework for the activities of colony personnel.

Conclusion. Thus, in the course of this study, the main content directions of the implementation of criminal-executive policy in the system of the Internal Affairs Department of Ukraine were determined, namely:

1) improvement of the current legislation on the identified issues (QC, CPC, CRC, special laws on these issues);

2) raising the level of effectiveness of the activities of the relevant actors aimed at providing personal security in places of deprivation of liberty (administration of the educational colony, prosecutors supervising in educational colonies, services for children, etc.);

3) implementation of systemic measures at the level of victimological prevention of crimes and offenses (conducting thematic discussions on these issues; increasing responsibility for punishing safety rules and other rules concerning personal safety, within the limits of existing sanctions and forms of legal responsibility);

4) protection of the rights of victims of crimes at the stage of execution of the sentence and in the execution of punishment in the colonies; etc);

5) improvement of administrative and legal principles in this direction and legal mechanisms on issues of interaction and coordination of activities for ensuring the activity of staff of the Internal Affairs Department of Ukraine.

References:

1. Pravovi osnovy diyal'nosti personalu Derzhavnoyi kryminal'no-vykonavchoyi sluzhby Ukrayiny : nauk.-metod. posib. / uporyad. I. Yakovets'. – K. : Palyvoda A.V., 2011. – 232 s.

2. Pro Derzhavnu kryminal'no-vykonavchu sluzhbu Ukrayiny : Zakon Ukrayiny vid 23 cherv. 2005 r. // Ofitsiyyny visnyk Ukrayiny. – 2005. – № 29. – St. 1697.

3. Pro optymizatsiyu orhaniv tsentral'noyi vykonavchoyi vlady: Ukaz Prezydenta Ukrayiny vid 9 hrudnya 2010 roku // Ofitsiyyny visnyk Ukrayiny. – 2010. - №94. – St. 3334.

4. Pro vnesennya zmin i dopovnen' u deyaki normatyvno-pravovi akty z pytan' vykonannya kryminal'nykh pokaran': Zakon Ukrayiny vid 16.10.2012 r. №5461-VI // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5461-17>.

5. Pro likvidatsiyu terytorial'nykh orhaniv upravlinnya Derzhavnoyi penitentsiarnoyi sluzhby ta utvorennya terytorial'nykh orhaniv Ministerstva yustyttsiyi: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 18 travnya 2016 r. № 348 // ofitsiyyny visnyk Ukrayiny. – 2016. – № 44.

6. Pro osnovy natsional'noyi bezpeky Ukrayiny: Zakon Ukrayiny vid 19 cherv. 2003 r. № 964-IV // Ofitsiyyny visnyk Ukrayiny. – 2003. – № 29. – St. 1433.

7. Pro zabezpechennya bezpeky osib, yaki berut' uchast' u kryminal'nomu sudochnstvi : Zakon Ukrayiny vid 23 hrud. 1993 r. № 3782 – KHII // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 1994. – № 11. – St. 51.
8. Kontsepsiya reformuvannya Derzhavnoyi kryminal'no-vykonavchoyi sluzhby Ukrayiny: skhvalena Ukazom Prezydenta Ukrayiny vid 25 kvitnya 2008 r. № 401/2008 // Ofitsiyyny visnyk Prezydenta Ukrayiny. – 2008. – № 18. – St. 589.
9. Pro Plan zakhodiv iz vykonannya obov'yazkiv ta zobov'yazan' Ukrayiny, shcho vplyvayut' z yiyi chlenstva v Radi Yevropy: zatverdzheno Ukazom Prezydenta Ukrayiny vid 12 sichnya 2011 roku № 24/2011 // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/24/2011>.
10. Pro zahal'nu kharakterystyku Derzhavnoyi kryminal'no-vykonavchoyi sluzhby Ukrayiny stanom na 1 veresnya 2016 roku // <http://www.kvs.gov.ua/peniten/control/main/uk/index>.
11. Syploki MV Criminally Legal Characteristics of Attracting Knowingly Innocent to Criminal Liability: Author's Resume. dis for obtaining sciences. doctor's degree law. Sciences: special 12.00.08 "Criminal Law and Criminology, Criminal Execution Law" / M.V.Siploki. - K.: Kiev. nats united-in cases, 2009. - 20 p.
12. Regulations on the State Penitentiary Service of Ukraine: approved by the Decree of the President of Ukraine of April 6, 2011 // Official Bulletin of Ukraine. - 2011. - №28. - Art. 1161
13. Alferov Yu. A. International penitentiary experience and its realization in modern conditions / Yu. A. Alferov // Penal Reform International. - 1996. - No. 24. - C. 15-19.
14. Konopelsky V.Ya. Criminal-executive principles of differentiation and individualization of execution of punishment in the form of imprisonment in Ukraine. - dis doc. lawyer sciences // irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe.
15. About the size of the State Criminal Execution Service of Ukraine: Law of Ukraine. - Information from the Verkhovna Rada of Ukraine. - 2001. - No. 20. - Art. 151